AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 120v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36493
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

litera. congruit sensus. Hæ qui concludit circuspicere se debet. ⁊ causam
periculi ñ dissimulare. maxime cū letale diserimen sit. Concludit unus
q̄sq; tumescentib; uiscerib; intimis ut facilib; cū uiri cluso spiritū
spirandi ac respirandi cōmercia coartant. Concludit femina. cū fit
phidrome matricis qua pectoris ipsi primit principale. unde gūes oriuntur
angustie. ⁊ ñ in locū suū illa recipiendo. seminū aula reuocet. uirtū
consueuit excludere. Ita ecia q̄ animo angit ⁊ gb̄da adūsis immimen
tib; purget. concludi dr. ñ minoribus; angustius mtis. quā corpis. Maio
res enim animę æstus feruoresq; s̄ animo. q̄ corpo. Conclusus igit uisce
rū tumore medicū querit. ut possit ppulsare pedīm. ⁊ constricta laxa
re. Venens medicē tēptat omia. et ploratu interna. Et tu ō conclusus
animi feruore. aspice temetipsū interiore oclo. Morbi uis urget.
feruet noxia conscientia. mole peccatorū primit. intercipit sensū mētis
angustia. cognosce te ipsū ⁊ oracionis quere medicinā. posce ut
ueniat medicē ille q̄ descendit de cęlo. q̄ maxime egros reqrit sicut
ipse ait. Non op̄ ē sanis medicē. s̄; his q̄ male habent. habes uulnera ne
differa. ñ ē ap̄ eū ulla retardacio sanitatis. Habes ulcera ne timeas.
ūbo ñ ferro curare cōsueuit. aspice q̄ illis oclis. q̄b; dd̄ auxiliū q̄ fiunt
⁊ meruit. Leuauī oclos meos admontes. Quesiui unde m̄ uenuret
auxiliū. ñ inuenī n̄ a dno. Qui enim mundū condidit. tuet accolas
mundi. Aspice ō ⁊ semp aspice. q̄a iusti ocli sēp ad dnm. Hoc monet
te ecia iheremia imbrenis. sub hac ipsa litta dicens ad ihrlm. Sur
ge ⁊ exp̄giscere in nocte in p̄ncipio uigiliē tuę. effunde sicut aquā cor
tuū ante faciē dni. Et tolle ad dnm man tuas pro anima; pplō tuō.
q̄ deficiunt fame in plateis omiū trinerū. Nonne apte ⁊ conclusionē
ostendit angustias. ⁊ amonet ut intencionē cordis in quo ē ocli me
uoris obtutus. remediū t̄ salutare. puideas. Beniq; ecia insta iterū sub
hac litta ait. Appp̄inquauit eiū tēp̄ nrm. repleti s̄ dies nri. aduenit
finis nr. Leuefacti s̄ q̄ p̄secuti s̄ nos sup aq̄las cęli. in montib; accensi s.
in deserto insidiat ē nobis. Demonstrauit summā conclusionē. nec
ullū remediū n̄ in aduentu dni nri ihu x̄. q̄ solus desperatis possit affer
re medicinā. Et quasi ostendens eū. dic. Spe ei ante faciē nrām xpe
dns. cōp̄hensus ē in interitu nro. in umbra ei uuiemus inter gentes. Et
insta. Bibes inq̄t ⁊ inebriaberis adhuc. uisitauit iniqtatē tuā. re
uelauit sup peccata. Tua breuit aduentū ei ⁊ passionē expressit